

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE AAPNORMALEN

Een toneelspel met of zonder liedjes
voor de jeugd

door

Tony Proost

Muziek : Joris van Hasselt

(geïnspireerd op ‘De klokkenluider van de Notre Dame’)

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2018

Nr.3425

PERSONAGES

(onbeperkt aantal spelers)

DOKTER VROLIJK (m)
BLINDE VROUW (v)
REGISEUSSE (Debora) (v)
CAMERAVROUW (v)
GELUIDSVROUW (v)
ASSISTENTE 1 (v)
ASSISTENTE 2 (v)
JANNE VAN WEZEMAEL (v)
VERPLEEGSTER 1 (v)
VERPLEEGSTER 2 (Charlotte) (v)
GYNAECOLOOG (m/v)
DOKTER 1 (Viktor) (m/v)
DOKTER 2 (m/v)
VINCENT (m)
ISABEL (v)
HUGO (m)
ANIMO (v)
EMO (v)
EGO (v)
PULCINELLA (m/v)
WAARZEGSTER (v)
DANSER 1 (m/v)
DANSER 2 (m/v)
KAPPER (m/v)
DORPELING 1 (m/v)
DORPELING 2 (m/v)
DORPELING 3 (m/v)
DORPELING 4 (m/v)
TRIX (v)
FREE (Nora) (v)
KIKI (Nora) (v)
AAPNORMALE 1 (m/v)
AAPNORMALE 2 (m/v)
AAPNORMALE 3 (m/v)
DOKTER SCHAT (m)
ELISE (v)

Figuratie mogelijk

Het verhaal speelt zich af in de nabije toekomst

PROLOOG

(vóór het grote podium bevindt zich een kleiner podium met daarop drie grote, witte blokken)

LIED 1 – VROLIJK IS DE HEER (GOSPELLIED)

(Dokter Vrolijk, camera- en geluidsvrouw, regisseuse en twee assistentes op; dokter Vrolijk draagt een wit Elviskostuum; hij zet zich op het grote, middelste blok; vooraan en links een camera- en geluidsvrouw, regisseuse en twee assistentes)

VROLIJK : Goedenavond. Blij en vrolijk dat u met zovelen bent gekomen! En wat ziet u er weer stralend uit! Dames en heren, bent u er klaar voor?

(één van de assistentes houdt een bord omhoog met 'JA' op; de regisseuse spoort het publiek aan om ja te zeggen)

(luider) Ik zei: bent u er klaar voor?

(weer gaat het bord de hoogte in)

Mijn naam is dokter Vrolijk, tot uw dienst. *(wacht op reactie; kucht; luider)* Ik zei dus: dokter Vrolijk, tot uw dienst.

BLINDE VROUW : *(vanuit de zaal; staat plots recht; draagt een zonnebril; geacteerd)*
Ja, luister eens, waarom heet u eigenlijk dokter Vrolijk? *(vergenoegd)* U bent toch geen dokter?

VROLIJK : Haha, we zijn toch wakker vanavond! Ik ben blij en vrolijk dat u het vraagt, zuster. Ik ben geen echte dokter, maar een dokter van de ziel. Geen zielenknijper, geen zielenpoot, maar jouw zielsgenoot. Ik zie de zielige blik in jouw ogen, zuster. Welaan dan, laat mij jouw 'blikopener' zijn.

(een assistente houdt een bordje met 'LACHEN' omhoog en moedigt het publiek aan te lachen)

Ja, een kleine woordspeling om het ijs te breken, maar ik bezweer het je, als je mijn liefde in je hart sluit, diep vanbinnen, dan is jouw genezing nabij!

BLINDE VROUW : Dan alsjeblief, dokter Vrolijk, genees mij! Ik ben al vijf jaar stekeblind. Ik heb te veel naar bloed en bloot gekeken, vrees ik. De zonde heeft zich op mijn netvlies gebrand. Maar ik vertrouw. *(maakt een gebaar, bijvoorbeeld handen in elkaar boven het hoofd)* Alle heil en alle goeds.

VROLIJK : Breng deze arme vrouw naar voren!

(de assistentes leiden haar vanuit het publiek naar het rechtse blok en helpen haar erop; dokter Vrolijk legt demonstratief zijn handen op haar ogen)

Ik voel jouw pijn, zuster. O ja, ik voe-hoel jouw pijn. Jouw ogen hebben zulke lelijke dingen gezien dat ze zich voor de wereld hebben gesloten. Maar niet langer! *(dramatische orgelmuziek)* Met vertrouwen kan je bergen verzetten, wonderen verrichten, ogen openen. *(luider, pathetisch)* Laat licht toe waar ooit duisternis was! Voel de kracht! Voe-hoel de kracht! *(duwt de blinde vrouw bruuft van zich weg)*

BLINDE VROUW : *(valt; staat recht; doet haar zonnebril af; opent langzaam haar ogen)* Ik... zie... Ik kan weer zien! Het is een mirakel! Ik zie... [naam van de theaterzaal]. Ik zie allemaal mooie mensen! Euh, spijtig genoeg ook een paar minder mooie exemplaren, merk ik.

VROLIJK : *(gegeneerd lachje)* Ja, zo kan het al weer, zuster!

BLINDE VROUW : *(ratelt door; wijst naar iemand in het publiek)* Wees niet bang, meneer. Ik weet, het ziet er heel slecht uit, maar dokter Vrolijk hier kan zelfs de ergste afwijkingen genezen.

VROLIJK : Haha. Dank u, zuster, dat volstaat.

BLINDE VROUW : *(gaat door tegen een mevrouw)* En trek het u niet aan, mevrouw. Ze kunnen al zoveel met botox de dag van vandaag.

VROLIJK : Ik zeg u tot ziens! Geef ze een applaus, dames en heren.

(een assistente leidt haar hardhandig weg; de tweede steekt een bord omhoog met 'APPLAUS')

Dank u wel. Hahaha. Halleluja, beminde broeders en zusters! Wees getuige: niets is onmogelijk voor zij die vertrouwen. Kunt u niet live aanwezig zijn bij de volgende 'healing', voel dan mijn kracht op 'www.vrolijkisdeverlosser.com'. Klik op uw ziekte of uw zonde en stort het juiste bedrag. Toon dat u ons 'likt' en sponsor uw eigen ziel! En u weet het: *(gebaar)* alle heil en alle goeds!

(alweer een bord omhoog: 'DANK U, DOKTER VROLIJK!')

REGISSEUSE : En... cut! Dat is 'm, mensen, deze take moet het worden.

VROLIJK : *(uit zijn rol)* Holy shit, Debora! Kan ik eindelijk uit die rotkleren. Wiens idee was dat eigenlijk, dit kostuum? Ik zweet me te pletter.

(Vrolijk doet zijn kostuum uit; geeft het aan tweede assistente, die af gaat)

REGISSEUSE : Relax, man! Elvis is er ook groot mee geworden.

VROLIJK : Wel, 'this Elvis is leaving the building'! En trouwens, waar heb je die kutfiguranten vandaan, zeg? Die vrouw zal eens even mijn publiek beledigen.

REGISSEUSE : No worries. Dat knippen we er wel uit. We hebben genoeg opnames van de vorige keren om te monteren.

VROLIJK : En dan die kreupele gisteren? Ik zweer het. Die ging ineens de 100 meter lopen in 8 seconden of wat? Denkt dat hij Usain Bolt zaliger is. Dat hij maar niet verwacht al zijn geld te krijgen, want die schijnvertoning was er zwaar over. Dat gelooft toch geen mens, Debora, zeg nu zelf.

REGISSEUSE : Komaan, zo overdreven was het nu ook weer niet. En de mensen zien dat graag: echte mirakels.

VROLIJK : Ik zal het maar geloven, zeker? En kwam ik goed in beeld? Zat mijn haar

goed? Geen okselvijvers?

CAMERAVROUW : Nee, dokter. Alles zag er prima uit. En de kleinste onregelmatigheden fphotoshoppen we wel weg, zoals gewoonlijk.

VROLIJK : Ik reken erop. Zo snel mogelijk uploaden, die handel. Ik wil dit vanavond nog online, begrepen?

CAMERAVROUW : In orde. *(gebaar)* Alle heil en alle goeds.

VROLIJK : *(wuijt het weg)* Ja, ja, ja.

(Vrolijk, regisseuse, camera- en geluidsvrouw af)

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: De zwangerschap

(het podium is verdeeld in een linker- en rechterkant: links een bed, wat meubelen, een scherm, een koffer, een kapstok met een jas, een fauteuil vooraan; rechts een bureau, een stoel, een zitbank vooraan)

LIED 2 - BABYLIED (DEEL 1)

(links ligt een vrouw in bed; ze kermt van de pijn; twee verpleegsters flankeren haar)

VERPLEEGSTER 1 : *(tegen patiënte)* Sstt, mevrouwtje, stil maar, het komt allemaal goed. Maar u moet vooral kalm blijven.

VERPLEEGSTER 2 : Voor uzelf én voor de baby.

VERPLEEGSTER 1 : Nogmaals, wie is uw gynaecoloog?

VERPLEEGSTER 2 : Wij willen alleen maar helpen. Geef ons ten minste een naam en een telefoonnummer. Dan bellen we meteen. Toe dan. *(tegen de andere verpleegster)* Ik maak me echt ongerust. Haar toestand wordt met de minuut erger.

VERPLEEGSTER 1 : Ja, en het gekke is: we weten helemaal niets van haar. Geen naam, geen leeftijd, geen medische achtergrond.

VERPLEEGSTER 2 : Ik weet het. Ze ziet er nog zo jong uit, vind je niet? Het arme kind.

VERPLEEGSTER 1 : Goed dat ze nog zo helder was een ambulance te bellen. Thuis willen bevallen, helemaal alleen, zonder hulp van wie of wat. Hoe haalt ze het in haar hoofd? Zoiets is toch prehistorisch! Ga dringend dokter Viktor halen. Zeg hem dat ze nog altijd weigert te spreken en dat ze zienderogen achteruitgaat. Als we niet oppassen, zijn we ze kwijt, allebei.

(Verpleegster 2 links af)

(opnieuw tegen patiënte) Maak u geen zorgen. De dokter komt zo. Voor de laatste keer, mevrouw: de naam van uw gynaecoloog? En waar is de DNA-status van uw kind?

(Freeze; flashback 1: rechts op het podium zit een dokter aan zijn bureau; de patiënte stapt links uit het bed, neemt haar jas van de kapstok, doet de jas aan en gaat naar de rechterkant; ze gaat zitten; ze heeft duidelijk een dikke buik)

JANNE : Alles is toch in orde met de baby, dokter?

GYNAECOLOOG : Ik vrees dat ik minder goed nieuws voor u heb, mevrouw Van Wezemael. Ik weet niet hoe ik het moet zeggen... Uw kind heeft een ernstige vorm van kyfose en spina bifida.

JANNE : Wat heeft het?

GYNAECOLOOG : Excuseer. Natuurlijk. Het heeft een volledig kromgetrokken en open rug. Bovendien zien wij nog een groot gezwel ter hoogte van het rechteroog. Het moet nog blijken om welk soort gezwel het gaat.

JANNE : Oh mijn god. Dit kan allemaal niet waar zijn.

GYNAECOLOOG : Mevrouw Van Wezemael, Janne, ik moet het vragen: hoe is het kind verwekt? Is de bevruchting gebeurd met genpurisme of – ik durf het bijna niet te zeggen – op de ouderwetse manier?

JANNE : Nee, nee. Met genpurisme. Het is een zuiver kind. Echt. Ik zweer het.

GYNAECOLOOG : Maar waar is de officiële DNA-status dan?

JANNE : Die ligt nog thuis. Ik...

GYNAECOLOOG : Sorry Janne, maar dat kan ik niet geloven. Je weet toch wat dit wil zeggen? Volgens de wet van 1 januari 2042 moet een kind zonder wettelijk attest... geaborteerd worden. Of het nu perfect is of niet. Maar zeker nu, met zo'n misvorming erbij... Het spijt me.

JANNE : U wil mijn kind wegnemen? Vermoorden? Nee, dat nooit! U bent mijn gynaecoloog. Zeg me wat het is.

GYNAECOLOOG : Janne, het is beter dat je niet weet...

JANNE : Ik heb het recht! Is het een jongen of een meisje?

GYNAECOLOOG : Het is... een jongen, maar wees redelijk. Zelfs als dit ding...

JANNE : Mijn zoon!

GYNAECOLOOG : ...dit kind...

JANNE : Mijn zoon!!

GYNAECOLOOG : ...oké dan, jouw zoon, het overleeft, dan nog is dit een verloren zaak. Hij is illegaal verwekt. Hij zal nooit een kwalitatief leven hebben. Jouw kind is een... een onvergeeflijke fout van de natuur. Daarom... Het is beter voor iedereen...

JANNE : Voor wie is het beter?

GYNAECOLOOG : ...dat we hem, jou én de hele maatschappij deze marteling besparen. Luister, je bent nog jong. Je hebt nog alle kansen op een normale en zuivere zwangerschap.

JANNE : Nee. Je raakt hem niet aan, hoor je mij?

GYNAECOLOOG : Janne, je zet mij voor het blok. Ik moet dit bij de politie aangeven. Hiervoor geldt geen medische zwijgplicht, begrijp je?

(Janne staat op en loopt weg)

Wat doe je? Janne, luister naar me. Je graaft je eigen graf! Je zal nooit een toekomst hebben! En je kind evenmin!

(einde flashback 1: Janne loopt terug naar links, hangt de jas aan de kapstok en stapt weer in het bed; de twee verpleegsters staan weer aan haar zijde)

LIED 2 - BABYLIED (DEEL 2)

(links twee dokters op)

DOKTER 1 : Ik dacht dat de mensheid dit stadium voorbij was, collega. Een dergelijke mismaaktheid kom je nog maar zelden tegen. Ja, zo zie je maar hoe wreed Moeder Natuur kan zijn als je haar zomaar laat doen.

DOKTER 2 : Je hebt gelijk. Het zou beter zijn als dit wezen de geboorte niet overleeft. Het is inderdaad lang geleden dat we nog zo'n geval hebben gehad. *(tegen verpleegster 2)* Zuster, tref jij alle voorbereidingen? Het is zover: we hebben een 'Hugo'.

VERPLEEGSTER 2 : *(komt dichterbij)* Een 'Hugo', dokter? Excuseer mij, maar ik ben nieuw hier en...

VERPLEEGSTER 1 : Heb je dat niet geleerd tijdens de opleiding, collega? Alle mannelijke schepsels zonder gemanipuleerde DNA-selectie noemen we per definitie 'Hugo'. 'Hugo' is een afkorting. Het staat voor 'hoogst uitzonderlijk genetisch object'.

VERPLEEGSTER 2 : Hoogst uitzonderlijk genetisch object? Dit kind? Een object? Dit is voor jullie dus geen baby? Geen klasse 1, 2 of 3?

DOKTER 1 : Oh nee, hoegenaamd niet. Dit 'ding' behoort tot geen enkele menselijke klasse. Samengevat, het heeft geen reden tot bestaan.

DOKTER 2 : Maar bon, we zullen het toch ter wereld brengen. Als er geen abortus is geweest, kunnen we niet anders. Dan moet uiteindelijk de moeder beslissen wat er daarna mee gebeurt. Of de vader. Zo is de wet.

DOKTER 1 : Tja, weten we eigenlijk wie de vader is?

VERPLEEGSTER 1 : *(opgewonden)* Hier. Ik vond net een doosje in haar handtas.

(muziek als het doosje opengaat)

Het is een muziekdoosje, met wat foto's, een briefje met de naam 'Vincent' en een nummer.

(monotoon geluid van de hartslagmeter. De dokters snellen naar het bed)

DOKTER 1 : Die Vincent kan de vader zijn. Vlug, er is haast bij! *(tegen verpleegster 2)* Zuster, bel die man op, snel!

(Verpleegster 2 loopt links af)

(freeze; flashback 2: Janne stapt opnieuw links uit het bed, neemt haar jas en gaat naar de rechterkant; ze doet haar jas aan en gaat op de bank zitten; rechts komt Vincent op; hij zet zich naast Janne; Janne heeft nu nog een vrij platte buik)

VINCENT : *(fel; springt recht)* Zwanger? Maar hoe kan dat? Je hebt toch je ultracon gehad? Vorige maand nog, zei je!

JANNE : Ik weet het, maar zo'n ultracon werkt niet altijd, zeggen ze, toch niet bij iedereen.

VINCENT : Dit kan niet waar zijn. Zeg dat dit niet waar is. Dit is onze straf. Janne, wat moeten we doen?

JANNE : Het is nu zo. Ik wil het kind houden, Vincent. *(glundert)* Ik denk dat het een jongetje is. Het is gek, maar ik voel het gewoon.

VINCENT : Het kind houden? Dat kan niet. Dat bestaat niet. Het is niet eens genetisch gezuiverd. Dat is strafbaar. Janne, we kunnen hiervoor opgepakt worden, dat weet je goed genoeg. Om maar te zwijgen van de gevolgen voor het kind. Stel je voor. Het zou hooikoorts kunnen hebben, of platvoeten of... of nog iets veel gruwelickers: het zou kaal kunnen worden of zo! En hoe dom is het misschien wel niet zonder het juiste IQ-gen. Mijn God, ik had zo gehoopt op een klasse 1-baby, later, veel later...

JANNE : Dat weet je allemaal niet! Het is ons liefdeskind. Het is uniek. Het is bijzonder.

VINCENT : Maar denk dan toch eens na. We hebben zelfs geen papieren. Geen status. Niks. En jouw gynaecoloog, die gaat natuurlijk alles rondbazuinen. Open je ogen: ons leven is om zeep.

JANNE : Ik ken iemand die de papieren kan vervalsen. Alles komt goed. Beloof me dat je mee voor ons kind zal zorgen, Vincent, beloof me dat je de vader zal zijn die het verdient. Oh, zie het graag, Vincent, zie het gewoon graag, wat er ook gebeurt!

VINCENT : Janne, wat verlang je toch van mij? Ik weet het niet. Ik weet het gewoon niet. *(hoofd in handen)*

(Janne stapt op en gaat links helemaal af)

LIED 2 – BABYLIED (DEEL 3)

Scène 2: De geboorte

(kort daarna loopt Vincent haastig naar links op het podium; verpleegster 1 dekt achteraan het lege bed op; de dokters staan uiterst links te praten)

VINCENT : U had mij gebeld? Ik ben de vader. Ik ben zo snel mogelijk gekomen.

Dokter, is alles oké?

DOKTER 1 : Meneer, het spijt me dit te moeten zeggen, maar... helaas kwam alle hulp te laat.

DOKTER 2 : We hebben gedaan wat we konden.

VINCENT : Oh nee, de baby! En hoe is het met Janne? Hoe is het met haar? Hoe neemt ze het op? Kan ik haar zien?

DOKTER 1 : Meneer, u begrijpt het niet. De baby maakt het goed. Het is de moeder die... het was een heel moeilijke bevalling... u weet, er kan altijd iets mislopen...

DOKTER 2 : Nogmaals, we hebben alles geprobeerd, maar er waren complicaties... veel bloedverlies...

VERPLEEGSTER 1 : Kan ik u een glas water aanbieden? Kunnen we iemand bellen?

VERPLEEGSTER 2 : *(komt links op met de baby in een doek gewikkeld)* Bent u de vader? Wilt u het kind zien? Hier.

DOKTER 1 : Alsjeblief, zuster, nee, dit is niet het moment. Het kind is...

VINCENT : *(neemt behoedzaam het doek weg. Schrikt)* Dit is mijn kind niet. Dit kan mijn kind niet zijn.

VERPLEEGSTER 2 : Maar toch wel, meneer, ik verzeker u...

VINCENT : Wat is dit gedrocht? Dit is niet van deze wereld. Haal het weg van mij! Doe het weg! *(Loopt af)*

DOKTER 1 : Zuster, ben je helemaal gek geworden? We hebben de enige kans vergooid om dit kind aan zijn vader te koppelen.

VERPLEEGSTER 2 : Ik snap het niet. Wat moet ik nu doen?

DOKTER 1 : Het enige wat we nog kunnen doen, vrees ik. Heb je de vader niet gehoord? Hij zei: doe het weg. Als geen van beide ouders het kan of wil opvoeden, moeten we er een einde aan maken nog voor dit goed en wel begonnen is. Zuster, maak een infuus klaar met...

VERPLEEGSTER 2 : Maar het kind is geboren! Het ademt! We kunnen het niet zomaar laten... inslapen. Ik denk...

DOKTER 2 : Dat is nu net het probleem! Jij dént te veel! En door jouw denken is het misgegaan, waar of niet? Wat als je voortaan het denken aan ons overlaat en gewoon doet wat wordt gevraagd? Is dat duidelijk genoeg voor jou? Los - dit - op.

VERPLEEGSTER 2 : Geen probleem. Ik zal ervoor zorgen, dokter.

Scène 3: De adoptie

(Verpleegster 2 legt het kind in een rieten mand; ze doet een jas aan, gaat naar rechts op het podium, waar dokter Vrolijk aan zijn bureau zit; achteraan staat een glas-in-loodraam; de verpleegster wordt door Isabel, de assistente, binnengelaten)

ISABEL : Hier is de vrouw over wie ik het had, dokter. Mag ik haar binnenlaten?

VROLIJK : *(doet zijn witte cape aan; overdreven charmant)* Maar natuurlijk, ik ben altijd blij en vrolijk een nieuwe zuster te ontmoeten. Kom, kom, ga zitten.

(Verpleegster 2 neemt plaats; ze zet de rieten mand naast zich neer aan de kant van het publiek)

ISABEL : *(tot verpleegster 2)* Dit is een grote eer, mevrouw. Dokter Vrolijk laat meestal geen volgelingen toe in zijn huis, maar ik heb hem gezegd dat u zo'n grote fan was. En voor zijn grootste fans maakt hij graag een uitzondering. *(wil doorgaan)* Als er nog iets is, dokter?

VROLIJK : Nee, bedankt, Isabel.

(Isabel af)

(tot verpleegster 2; gebaar) Alle heil en alle goeds, lief kind. Wat is uw naam?

VERPLEEGSTER 2 : Ik heet Charlotte. Ik ben verpleegster in het Sint-Denijsziekenhuis.

VROLIJK : In de Chrysantenlaan. Ik ken het goed. En? Waarmee kan ik u van dienst zijn? Ah, u wilt zeker dat ik iemand in het hospitaal genees, toch? U komt voor een ‘healing’. Wel, ik moet zeggen dat een private ‘healing’, zo op locatie... Goedkoop is dat niet. Maar kom, er staat geen prijs op de gezondheid van een geliefde natuurlijk.

VERPLEEGSTER 2 : Nee. Daar gaat het niet om. Er is een kind dat geen ouders meer heeft, een wees.

VROLIJK : *(ernstiger)* Een wees. Zozo. En?

VERPLEEGSTER 2 : Ik wil dat u iemand zoekt die voor het kind kan zorgen.

VROLIJK : Voor het kind zorgen? Dat begrijp ik niet. Waarom ik? Waarom niet langs de officiële weg: een gewone adoptie of pleegouderschap? *(achterdochtig)* Is er iets aan de hand met dat kind?

VERPLEEGSTER 2 : *(doet alsof ze hem niet hoort)* Ik dacht: u kent veel mensen in uw kerkgemeente.

VROLIJK : Wel, u denkt verkeerd. Laat mij kort zijn: ik kan u niet helpen.

VERPLEEGSTER 2 : Ik begrijp het. U weigert te helpen.

VROLIJK : *(staat recht)* Ho maar. Dit gesprek gaat razendsnel de verkeerde kant op. Jij hebt lef, zeg. Mij een beetje onder druk komen te zetten. Wie denk je eigenlijk wel dat je bent?

VERPLEEGSTER 2 : Wie ik ben? Wel, ik zal het u vertellen. Ik ben toevallig de zus van de ‘blinde’ vrouw die u gisteren wonderbaarlijk genas. Toch vreemd. Mijn zus heeft tien op tien zicht. Al jaren.

VROLIJK : Wat is dit voor bullshit?

VERPLEEGSTER 2 : Als je mij niet helpt, dan garandeer ik je dat morgen mijn verhaal online staat, compleet met een foto van mij én mijn zus met haar mooie arendsogen. Dan beseffen jouw volgelingen welke bedrieger je eigenlijk bent.